

[Socialministeren.]

ning, hvis det er halvdelen af 260 mill. kr. Her har vi altså igen et eksempel på, at man skriver regninger ud uden at se på, om der er dækning for udgifterne.

Må jeg så sige, når man taler om, at arbejdsgivernes og arbejdernes bidrag skal forhøjes meget væsentligt, at det er da åbenbart urimeligt at gøre dette under den nuværende ordning, urimeligt over for de lavestlønnede, når vi stadig har et fast bidrag pr. arbejdstime. Det påpegede jeg også, da vi havde førstebehandlingen af socialdemokratiets forslag i januar måned.

Der blev talt om 80 eller 90 pct.s grænsen; der blev refereret til, hvilken betydning den havde; der blev dér citeret og refereret til et svar, der er givet fra socialministeriet til det folketingsudvalg, der arbejder med forslaget til folketingsbeslutning om ændring af sygeforsikringsloven, og der blev talt meget om, at $\frac{4}{5}$ -grænsen ikke havde så stor en betydning. Men jeg synes, det var rimeligt, om man læste skrivelsen fuldt ud, for der står efter hver eneste af disse bemærkninger: så længe dagpengesatsen forbliver uændret, eller omvendt: under de gældende regler. Og på side 3 i redegørelsen til folketingsudvalget er det nævnt, hvordan regeringen agter at fremsætte lovforslag om forhøjelse af dagpengesatserne på linje med det forslag, vi behandler i dag, og dér er det netop sagt, at det vil give en væsentlig større merudgift end med de gældende dagpengesatser, såfremt man skal gå op til $\frac{9}{10}$ -reglen. Må jeg også have lov til at sige, når der tales om, hvem der får dækning, eller hvem der ikke får dækning, at det kan vi fortolke på mange måder, og vi kan beklage, at de lavest lønnede under den nuværende ordning ikke kan udnytte de højere satser fuldt ud, men vi kan jo også stille det op på anden måde og sige: hvem får de 80 pct.s dækning? Ja, det er jo de lavest lønnede, der får det; det er de højest lønnede, der på grund af maksimalsatserne ikke kan få den fulde 80 pct.s dækning.

Jeg tror, at disse diskussioner, både om, hvorvidt det skal være 80 pct. eller 90 pct., hvem der skal finansiere ordningen, om karenstage og om forsørgere eller ikke-forsørgere, er så store og så afgørende spørgsmål, at det kan ikke være rimeligt at foretage ændringer her, få måneder før vi venter

et resultat fra socialreformkommissionen, hvor man indgående behandler disse ting, og hvor det jo netop påvises, at hvad angår forholdet mellem den mistede indtægt og dagpengenes størrelse, spiller jo ind både dagpengeprocenten, hvilket maksimum man vil gå op til, og hvordan man vil betragte karenstage. Alle disse ting er afgørende for, hvilken reel dækning man kan give i sygdoms-, ulykkes- og arbejdsløshedstilfælde.

Jeg vil gerne have lov til at sige til fru Hanne Reintoft, der harcelerede over, at jeg skulle have en massiv opfattelse af, at mænd og kvinder i dette land ikke skulle være ligestillede, at der er overhovedet ikke noget grundlag for at komme med en sådan påstand. Kommer vi over på de ordninger, der arbejdes med i socialreformkommissionen, så vil det i fremtiden være procent-satserne, samme procentsats for mænd som for kvinder, og ikke maksimumssatserne, som skal være afgørende. Jeg betragter kun dette forslag som en forbedring af den eksisterende ordning, ikke som nogen revolutionerende nydannelse; det er et forsøg på, indtil vi via socialreformen når frem til dette, som vi vel alle er enige om: at skabe ordninger, som i højere grad dækker indtægtstab ved sygdom eller andet kortvarigt bortfald af indtægten, da at udbedre de største urimeligheder, vi har syntes der var.

Over for de kritiske bemærkninger, der er fremsat, synes jeg også, det må være berettiget at minde om, at LO har tiltrådt denne løsning, at regeringen her lægger ganske betydelige midler frem for at støtte lønarbejderne, for at hjælpe på de nuværende forhold, og endelig at der er store grupper i dette land, som ikke har tilsvarende tryghedsordninger. Jeg synes, at inden man hengiver sig til alt for megen kritik af noget, som virkelig er forbedringer, og med viden om, at socialreformkommissionens arbejde synger på det sidste vers, at vi snart ser resultater, skulle man acceptere som midlertidige forbedringer det, regeringen her er kommet med.

Helge Nielsen: Jeg tror, jeg to gange under debatten i januar måned måtte gøre ministeren opmærksom på, at vi var åbne over for en ændret byrdefordeling, og jeg har